

Prayer of John Paul II Memorial of Tzitzernagaberd

September 26, 2001

APOSTOLIC VOYAGE IN ARMENIA PRAYER VISIT

PRAYER OF JOHN PAUL II

Memorial of Tzitzernagaberd

Yerevan, 26 September 2001

The Holy Father:

O Judge of the living and the dead, have mercy on us!

Listen, O Lord, to the lament that rises from this place,
to the call of the dead from the depths of the Metz Yeghérn,
the cry of innocent blood that pleads like the blood of Abel,
like Rachel weeping for her children because they are no more.

Listen, Lord, to the voice of the Bishop of Rome,
echoing the plea of his Predecessor Pope Benedict XV,
when in 1915 he raised his voice in defence of

"the sorely afflicted Armenian people
brought to the brink of annihilation".

Look upon the people of this land
who put their trust in you so long ago,
who have passed through the great tribulation
and never failed in their faithfulness to you.

Wipe away every tear from their eyes
and grant that their agony in the twentieth century
will yield a harvest of life that endures for ever.

We are appalled by the terrible violence done to the Armenian people,
and dismayed that the world still knows such inhumanity.

But renewing our hope in your promise, we implore, O Lord,
rest for the dead in the peace which knows no end,
and the healing of still open wounds through the power of your love.
Our soul is longing for you, Lord, more than the watchman for daybreak,
as we wait for the fullness of redemption won on the Cross,
for the light of Easter which is the dawn of invincible life,
for the glory of the new Jerusalem where death shall be no more.
O Judge of the living and the dead, have mercy on us all!

- Մեկտեմբերի 26-ին Մեծ Եղեռնի զոհերի հիշատակին կառուցված հուշահամալիրում ոգեկոչման աղոթքի ժամանակ Հռոմի Հովհաննես-Պողոս երկրորդ պապը արտասանեց. «Ո՛վ Դատավոր ողջերի և մեռյալների, ողորմիր մեզ: Լսի՛ր, ո՛վ Տեր, ողոր՛ որ բարձրանում է այս վայրից, Մեծ Եղեռնի վիհերից՝ կոչը մեռյալներին, անմեղ արյան աղաղակը, որ աղերսում է Արեւի արյան պես, ինչպես Հոսթելը, որ լալիս է իր որդիների համար, որովհետև այլևս չկան: Լսի՛ր, ո՛վ Տեր, Հռոմի եպիսկոպոսի ձայնը, որ արձագանքում է իր մախորդներից մեկի՝ Բենեդիկտոս XV Պապի աղաչանքին, երբ 1915 թվականին ձայն բարձրացրեց ի պաշտպանություն «ծանրորեն վշտահար ու բնաջնջման սեմին հասած հայ ժողովրդի»: Նայիր այս երկրի ժողովրդին, որ այսօր ան երկար ժամանակից ի վեր իր վատախոսությունը քո վրա դրեց, որ անցավ մեծ տանջանքների միջով և քո հանդեպ հա-

վատարմության մեջ երբևէ չբերացավ: Սրբիդ ամեն արտասուք նրա աչքերից և այնպես արա, որ քսաներորդ դարի իր օրհասը տեղի տա կյանքի հունձքին, որը տևի առհավետ: Հայ ժողովրդին հասցված զարհուրելի բռնությունից խորապես խռոված, մենք մեզ սարսափահար հարց ենք տալիս, քե՛ս ինչպե՞ս աշխարհը տակավին կարողանում է ճանաչել այսօրվա անմարդկային խտրորումներ: Բայց քո խոստման հանդեպ մեր հույսը վերանորոգելով, ո՛վ Տեր, ննջեցյալների համար հայցում ենք հանգիստ, խաղաղության մեջ՝ որ անվախճան է, և տակավին բաց վերքերի համար՝ բժշկություն, շնորհիվ սիրող զորության:

Մեր հոգին անձկագին փափագում է քեզ, Տե՛ր, ավելի քան գիշերապահն այգաբացին, մինչ սպասում ենք Խաչի վրա իրագործված փրկության լուծանք, Չստկի լույսին որն արշալույսն է անհաղթելի մի կյանքի, նոր Երուսաղեմի փառքին, որ մահն այլևս չի լինի:

Ո՛վ Դատավոր ողջերի և մեռյալների, ողորմի՛ր մեզ:

Տեր ողորմեա, Քոհատու, ողորմեա, Տեո ողորմեա»: